

ВЪНЕЦЪ

едъ насъ... ЮСТРОВАННО СПИСАНИЕ
Юноши и младежи

Истината

Когато нѣкой започне да ви отрупва съ лъжи, вие побързвате да го спрете съ познатата отъ всички българска закачка — „посмали манго“, но когато Любо Драката се залови да лъже, съ нищо не можете го прекъсна. Той лъже презъ всичкитѣ часове на денонощието.

Тънѣкъ като свирка, както казваше нашиятъ учителъ, съ голѣма вѣчно бѣбреща уста, дълги — като на горила рѣце, дълга глава и клепнали уши — той бѣше признатъ за смѣшко на цѣлия кварталъ. Лъжитѣ му разнасяха волна и неудържима веселостъ между децата, нѣщо, което го тласкаше тѣмъ по-нова и по-чудновата лъжа. Напримѣръ, той знаелъ, че най-малката кѣща въ Америка била сто и петдесетъ етажъ, че по рѣка Искъръ плули малки параходчета, че въ Витоша една нощъ рата видѣли единъ човѣкъ съ свинска глава и нѣ нататѣкъ...

Всичко това — добре, но лошото бѣше, че знаеше какъ да се задира. Той изливаше цѣло въ гърба на нѣкого отъ насъ, за да го стрелѣ, или неочаквано цапваше шумна плѣсница на него, за да се започнѣло гоненица и разни та... Той чѣмаше мѣрка за своитѣ шегѣ и затова хме го, когато ни разправя своитѣ фантазми — иначе не го приемахме.